

اعلامیه مطبوعاتی

زمان عزت خواهی فرا رسیده؛ آیا معتصمی است که انتقام خواری حاکم را بگیرد و شکوه امت را بازگرداند؟

(ترجمه)

رژیم جنایت‌کار یهود بار دیگر حملات مرگبار هوایی خود را بر نوار غزه از سر گرفت. این حملات، وحشیگری بی‌سابقه‌ای را نشان داد که در طول هجده ماه گذشته بارها تکرار شده است. سحرگاه سه‌شنبه، ۱۲۰ هواپیمای جنگی، با بمباران گسترده، موشک‌های ویرانگر و بمب‌های سنگین را بر سر مردم بی‌دفاع فرو ریختند؛ کسانی که یا در خواب بودند، یا در حال نماز بودند، یا در خیمه‌های پاره‌پاره خود به دنبال لقمه‌ای نان برای سحری بودند. این حملات به شهادت ۴۲۰ نفر و زخمی شدن بیش از ۵۰۰ نفر انجامید که بیشتر آنان را زنان و کودکان تشکیل می‌دادند.

پیش از این جنایت وحشیانه، غزه در محاصره‌ای سنگین قرار داشت؛ محاصره‌ای که با قطع غذا و دارو، قطع آب و برق و محرومیت از ابتدایی‌ترین نیازهای زندگی همراه بود؛ آن هم بدون کوچک‌ترین توجهی به حرمت ماه مبارک رمضان.

هم‌زمان با این جنایت، هواپیماهای جنگی رژیم یهود بیش از پنجاه حمله هوایی به شهر درعی سوریه انجام دادند که به کشته شدن سه غیرنظامی انجامید. رژیم یهود با این وحشیگری، تهدید مجرم بزرگ‌تر، دونالد ترامپ را اجرا کرد. ترامپ تهدید کرده بود که اگر اسرایی که مجاهدان در عملیات «طوفان الاقصی» در هفتم اکتبر ۲۰۲۳ میلادی (۱۵ میزان ۱۴۰۲ شمسی) به اسارت گرفته بودند، آزاد نشوند، درهای جهنم را بر سر غزه خواهد گشود.

اینکه یهود چنین جنایات قساوت‌باری را مرتکب شود، هیچ جای تعجب ندارد؛ زیرا الله سبحانه و تعالی درباره قساوت آنان چنین فرموده است:

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ [بقره: ۷۴]

ترجمه: دل‌های آنان بعد از این (حجت دال بر قدرت ما) چنان سخت شد که از سنگ هم سخت‌تر است.

اینکه یهود پیمان‌شکنی کنند نیز عجیب نیست؛ آنان پیش از این هم بارها معاهداتی را که بر اساس مبادله اسرا با حماس و آتش‌بس دو جانبه بسته شده بود، نقض کرده‌اند. الله جل شانه در این باره می‌فرماید:

﴿أَوْكَلْنَا عَاهِدُوا عَهْدًا نَّبِّدُهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [بقره: ۱۰۰]

ترجمه: آیا هر بار که پیمانی بستند، گروهی از آنان آن را شکستند! بلی، بیشترشان ایمان ندارند.

اینکه یهود طرف‌های تضمین‌کننده توافق را فریب دهند و تعهدات خود را زیر پا بگذارند، نیز جای تعجب ندارد. عبدالله بن سلام (رضی الله عنه) درباره آنان گفته است: «یهود، قومی حيله‌گرنند.»

اینکه رهبران یهود با گستاخی و وقاحت برای توجیه این حملات وحشیانه خود دروغ بگویند، نیز عجیب نیست. الله سبحانه و تعالی درباره آنان فرموده است:

﴿سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْالُونَ لِمَسَّحَتِ﴾ [مائده: ۴۲]

ترجمه: آنان به سخنان دروغ گوش می‌دهند (و جاسوسی می‌کنند) و مال حرام می‌خورند.

تمام این ویژگی‌های زشت و ناپسند را الله سبحانه و تعالی در کتابش به ما گوشزد کرده است تا از آنان برحذر باشیم. مسلمانان هر روز آیات قرآن را تلاوت می‌کنند و خطبه‌های جمعه از خیانت‌ها، دروغ‌ها و پیمان‌شکنی‌های یهود خالی نیست. اما با این همه، حاکمان مسلمان که گمان می‌رود از امت اسلامی‌اند، به جای ایستادگی در برابر یهود، از آنان حمایت می‌کنند، به آنان اعتماد دارند، با آنان معاهده امضا می‌کنند و در حالی که یهود بارها معاهدات را شکسته‌اند، باز هم به آنان پناه می‌برند.

این، مایه شرمساری و رسوایی است! ذلت و خواری حاکمان امت به جایی رسیده که در طول تاریخ سابقه نداشته است. روشن است که این حاکمان، امت را خوار و ذلیل کرده‌اند، به الله و رسول او (صلی الله علیه وسلم) خیانت کرده‌اند، و بدون شک، تغییر این وضعیت و برکناری این حاکمان خائن، امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است.

زمان آن فرا رسیده که امت دریابد که رهایی از نیرنگ و ستم یهود نه با پیمان‌ها و توافق‌ها با آنان حاصل می‌شود، نه با محکوم کردن تجاوزات شان، و نه با اعتراض‌هایی که حاکمان خائن آن را انجام می‌دهند. رهایی از این ستم با توسل به دادگاه‌های بین‌المللی، سازمان ملل یا شوراهای جهانی ممکن نیست، زیرا همه این نهادها همدست دشمنان امت‌اند و در توطئه علیه امت نقش دارند.

ما در سیره رسول الله صلی الله علیه وسلم الگو داریم و در روش او تشریح و راهنمایی یافته ایم. بی تردید همه مسلمانان، چه نزدیک و چه دور از خیانت یهود به رسول الله صلی الله علیه وسلم آگاه اند و می دانند که رسول الله صلی الله علیه وسلم چگونه با آنان رفتار کرد. الله سبحانه و تعالی این موضوع را به روشی در سوره احزاب بیان کرده است:

﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِبِهِمْ وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا * وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّئُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ [احزاب: 26 و 27]

ترجمه: و کسانی از اهل کتاب را که از مشرکان پشتیبانی کرده بودند از دژهای شان پایین کشید و در دل های شان هراس افکند، گروهی از آنان را می کشتید و گروهی را اسیر می کردید. و سرزمین شان و خانه ها و اموال شان و زمینی را که تاکنون در آن گام نهاده بودید به شما میراث داد، و الله بر هر چیزی تواناست. همچنین الله سبحانه و تعالی در سوره حشر می فرماید:

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱) هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ (۲) وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ (۳) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۴) مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ﴾ [حشر: 1-5]

ترجمه: آنچه در آسمان ها و زمین است، الله را تسبیح می گوید، و او شکستناپذیر و حکیم است. او همان کسی است که کسانی از اهل کتاب را که کفر ورزیدند، برای نخستین تبعید از سرزمین شان بیرون کرد. شما گمان نمی کردید که آنان بیرون روند و آنان هم گمان می کردند که دژهای شان آنان را از (عذاب) الله بازمی دارد. اما الله از جایی که تصورش را نمی کردند، بر آنان تاخت و در دل هایشان هراس افکند، (به طوری که) خانه های شان را به دست خود و به دست مؤمنان ویران می کردند. پس ای اهل بصیرت، عبرت بگیرید! و اگر الله جلای وطن را بر آنان ننوشته بود، بی شک آنان را در دنیا عذاب می کرد؛ و در آخرت هم عذاب آتش برای آنان خواهد بود (این) مجازات [به سبب آن است که آنان با الله و رسولش مخالفت کردند و هر کس با الله مخالفت کند، پس بی شک الله سخت کیفر است. آنچه از درختان خرما بریدید یا آن را بر پا نگه داشتید، به اذن الله بود تا فاسقان را خوار و رسوا کند.

اکنون آشکار است که هیچ راهی برای رهایی از نیرنگ و ستم یهود و همدستان آنان جز عمل به دستور الله سبحانه و تعالی و پایبندی به آنچه در کتابش آمده است، وجود ندارد. این رهایی تنها با وحدت امت در یک دولت اسلامی امکان پذیر است؛ دولتی که خلیفه بر اساس کتاب الله و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم در آن بیعت شود و جهاد در راه الله برای آزادسازی امت و دفع دشمنانش اعلام گردد. اکنون زمان آن است که اهل قدرت و نیرو در امت، این قضیه را قضیه مرگ و زندگی بدانند و از سرزنش سرزنش کنندگان نهراسند.

شگفت آور است که چگونه سربازان و افسران مؤمن این آیات از کتاب الله را می خوانند، اما غیرت و انگیزه ای برای دفاع از مستضعفان و پاسداری از حریم اسلام و مقدسات مسلمانان که در شرق و غرب جهان مورد تعرض قرار گرفته اند، در آنان برانگیخته نمی شود! دشمنان ما هنوز هم به شکنجه و تحقیر مسلمانان و غارت ثروت های آنان افتخار می کنند، زیرا در برابر خود مردان و حافظانی نمی بینند!

شما در صبر و پایداری مردم غزه الگوی بزرگی دارید. آنان هرگز به خواری در دینشان تن نمی دهند و راه حل های خفت بار را نمی پذیرند. آنان به مهاجرت اجباری تن نمی دهند و با سینه های عربان، مرگ را با یقین به این حقیقت که شهید نزد الله زنده است و روزی می خورد، استقبال می کنند. پس چرا شما درس نمی گیرید؟! الله سبحانه و تعالی با توبیخی آشکار خطاب به مؤمنان می فرماید:

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ [نساء: 75]

ترجمه: چرا در راه الله و در راه [مردان، زنان و کودکانی که] به دست ستمگران [ناتوان شده اند] نمی جنگید؟!

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

شمارهٔ صدور: 1446 هـ / 097

20 رمضان سال 1446 هـ.ق.

20 مارچ سال 2025 م.

مترجم: محمد مزمل